

ლადო პაპავა: “ჩვენ ვცხოვრობთ პიარისა და დაპირებების ქვეყანაში, სადაც ხალხი ჩოქვით დაიარება”

“კაზინოები და მდიდრული მაღაზიები ფულის
გათეთრების საუკეთესო საშუალებაა”

გაზეთი “ყველა სიახლე” – 5-11 ივნისი, № 23, 2008

პროფესორი, ეკონომიკის მეცნიერებათა დოქტორი ლადო პაპავა, გულისტკივილით ლაპარაკობს იმ პრობლემებზე, რაც ჩვენი ქვეყნის წინაშე დგას. „აღბათ, გახსენდებათ ცნობილი სიმღერა „ყვაგილების ქვეყანა“... სამწუხაროდ, საქართველო დღეს უკვე აღარ არის ყვაგილების ქვეყანა, ის იქცა პიარისა და დაპირებების ქვეყნადა: პიარების ქვეყანა ჩოქვით შემოვიარე!“ – განაცხადა ბატონმა ლადომ ჩვენთან საუბრისას, ეს საუბარი კი, როგორც ყოველთვის, საინტერესო და ემოციური იყო.

– ბატონო ლადო, რადგან სიტყვა დაპირებებზე ჩამოვარდა, ხელისუფლება პენსიონერებს ასდოლარიან პენსიებს ჰპირდება. რას ნიშნავს ეს, რატომ დოლარი და არა – ლარი?

– რა შეიძლება ითქვას „ასდოლარიან დაპირებაზე“? – ჯერ ერთი, ხელისუფლებამ უნდა იცოდეს, რომ ქვეყანაში ერთადერთი საგადამხდელი საშუალება არის ეროვნული ვალუტა – ლარი. თუ ლარია კანონიერი საგადამხდელი საშუალება, ყველა გასაცემელი ფულის სწორედ ამ ერთეულში უნდა დაფიქსირდეს. როცა მთავრობა გვპირდება, 2009 წლის ბოლოს პენსიები 100 დოლარს მიაღწევსო, აქ უკვე დარღვეულია საქართველოს კანონმდებლობა. მინდა ერთი ფაქტი შევასხენო გაზეთის მკითხველს: პრემიერ-მინისტრი ლადო გურგენიძე ორიოდ თვის წინ, ტელევიზიით ჩემთან დებატებისას, ამტკიცებდა, – საქართველოში დოლარის ფენომენი უნდა მოიხსნას საგარეო-ეკონომიკურ ურთიერთობებშიც და ლარის სტაბილურობის თვალსაზრისითაც, უმჯობესია, ვილაპარაკოთ ევროზეო.

უპრიანი იქნებოდა, ეს დაპირებაც შესრულებულიყო პენსიებთან მიმართებაში, მაგრამ რატომღაც არ შესრულდა, თუმცა ისიც ისეთივე კანონდარღვევა იქნებოდა, როგორც დოლარებშია პენსიის ოდენობის დაპირება.

ახლა მივუბრუნდეთ საკითხს, რატომ ჰპირდება ხელისუფლება ქართველ პერსიონერებს 100 დოლარს, იმიტომ, რომ 2009 წლის ბოლოს ეს გაცილებით მცირე თანხა იქნება, რადგან დოლარი განიცდის თითქმის უწყვეტ დევალვაციას, ბავშვიც კი მიხვდება, რომ 100 დოლარი ერთი-ორი წლის შემდეგ ის აღარ იქნება, რაც ახლა არის. ამიტომაც მთავრობამ შეიძლება შეასრულოს ეს დაპირება, მაგრამ პენსიონერები იმ დროისათვის სულ სხვა რაოდენობის თანხას მიიღებენ, ოღონდ რამდენს, ამის თქმა ახლა ძნელია.

– სამწუხაროა, მაგრამ შედეგი არ მოაქვს ხელისუფლების მიერ წამოწყებულ სოციალურ პროგრამებს, უმუშევრობა და სიღატაკე კვლავინდებურად მეფობს ქვეყანაში.

– აქაც შეუსრულებულ დაპირებებთან გვაქვს საქმე. ავიღოთ თუნდაც, სიღარიბის დაძლევის პროგრამა, თვით ეს ფორმულირებაც კი არასწორია. სიღარიბის ბოლომდე დაძლევა ვერ ახერხებს ისეთი ზესახელმწიფოც კი, როგორც აშშ-ია. იქ სიღარიბის მაჩვენებელი 12 პროცენტს აღწევს. ახლა უკვე სიღარიბის შემცირებაზე დაიწვეს ლაპარაკი. თუ ქვეყნის ეკონომიკა არ განვითარდა, სამუშაო ადგილები არ შეიქმნა, სიღარიბის დაძლევისა და უმუშევრობის აღმოფხვრაზე ლაპარაკი მხოლოდ პიარია და სხვა არაფერი.

– საქართველოში საკმაოდ ინტენსიურად ვითარდება სათამაშო ბიზნესი. ყოველ ნაბიჯზე იხსნება კაზინოები, სლოტკლუბები... ცნობილია, რომ მხოლოდ იანვარ-მარტში ამ ბიზნესიდან შემოსულმა საბიუჯეტო შემოსავლებმა 12 მილიონ ლარს მიაღწია.

– სხვათა შორის, სათამაშო ბიზნესი ფულის გათეთრების საუკეთესო საშუალებაა, ისევე, როგორც მდიდრული მაღაზიები. ალბათ, ბევრჯერ შესულხართ ამ მაღაზიებში, სადაც ასტრონომიული ფასებია და იშვიათად თუ ვინმე შეძლებს იყიდოს რამე. როგორც წესი, კაზინოებისა და საფირმო მაღაზიების უკან სულ სხვა შემოსავლები იმალება. აქვს ადამიანს უკანონოდ ნაშოვნი ფული? – გახსნის ასეთ მაღაზიას ან კაზინოს და ყველაფერი რიგზეა. ფულის გათეთრებაც თავისუფლად შეიძლება... საწყენი მხოლოდ ის არის, რომ ბიუჯეტის შევსებას ამგვარი გზებითა და საშუალებებით ცდილობენ.

– დაუბრუნდეთ პიარსა და დაპირებებს: ყველა ხედავს, რომ დაპირებებს ოპოზიციის წარმომადგენლებიც საკმაოდ უხვად არიგებენ, განსაკუთრებით – არჩევნების წინ...

– საპარლამენტო არჩევნების შემდეგ ცხადი გახდა, რომ ოპოზიციურ ძალებს ნამდვილად არ ექნებათ იმის საშუალება და პირობები, საკუთარი დაპირებების შესრულებაზე იფიქრონ. იმ სურათით, რაც ჩვენ გვაქვს ახლანდელ პარლამენტში, ყველაზე რეალურია, ვილაპარაკოთ ხელისუფლების დაპირებებზე, იმაზე, თუ როგორ ასრულებს მმართველი ძალა საკუთარ დაპირებებს,

– დასასრულ, ბატონო ლადო, გქონდათ თუ არა სურვილი, კვლავ დარჩენილიყავით საქართველოს პარლამენტში?

– ჩემი აზრის დაფიქსირებაში ხელს ვერ შემიშლის ის, რომ დეპუტატი აღარ ვარ. ახლანდელ პარლამენტში იმდენი ღირსეული ადამიანი ვერ მოხვდა, რომ პარლამენტარობაზე გული არ მწყდება. როდესაც საკანონმდებლო ორგანოში არ მიიღებენ ისეთ ეკონომისტს, როგორიც, მაგალითად, ნიკო ორველაშვილია და მის ნაცვლად, ფიანდაზს დაუგებენ ვიღაც სხვას, იქ კომენტარი ზედმეტია...

ხათუნა ჩიგოგიძე